

Peter Fahlström

Despre bijuteriile produse la firma "Gunnar Fahlström S.A. - Guvaerghiul Curții Regale."

Silvia Constantinescu: Doresc să începem discuția noastră despre minunatele bijuterii executate de firma "Gunnar Fahlström S.A." cu prezentarea ta.

Peter Fahlström: Mă numesc Peter Fahlström și sunt a treia generație Fahlström ca giuvaergii în Stockholm. Am 34 de ani. Am studii de gemolog, adică cunoștințe despre pietrele pretioase. Am și ceva pregătire ca aurar, dar am descoperit destul de repede că nu aceasta voiam eu să fac, însă am destule cunoștințe în acest domeniu pentru a putea dirija producția și a avea un dialog corespunzător cu aurarii noștri. Studiile de gemologie le-am urmat în America, timp de un an, iar pregătirea de aurar a durat timp de patru ani, în Germania de sud. În 1994-'95 m-am întors acasă în Suedia și de atunci mă aflu în acest butik și mă ocup de întreprindere. Am, deasemeni, pregătire de economist la Universitatea din Lund.

S.C.: Tu provii dintr-o familie de giuvaergii. Cum a fost la început?

P.F.: Eu am două surori mai în vârstă și nici una dintre ele nu a arătat vreun interes, ele sunt în cu totul alte branșe. Eu eram ultimul copil, așa că a existat o oarecare presiune asupra mea, dar tata mi-a spus, înainte ca să fac serviciul militar: "Du-te în Germania și vezi dacă este ceva pentru tine, timp de o jumătate de an!" Au fost opt luni, mai exact. "Du-te acolo", a spus tata, "iar eu am să fac așa ca să ajungi la un furnizor, ca să vezi dacă îți place meseria și brânșa aceasta." Am făcut așa și am fost total entuziasmat, am considerat că era unul dintre lucrurile cele mai plăcute pe care le-am făcut. Eu am înclinare tehnică mi-a plăcut mereu să lucrez cu mâinile și să formez lucruri, așa că mi-a plăcut imediat. Pe urmă, m-am întors în Suedia, unde am făcut serviciul militar, iar după armată m-am dus direct înapoi în Germania, unde am intrat din nou în meserie. Așa că este clar că tata mi-a spus să încerc, dar nu am fost deloc obligat s-o fac, nu am simțit niciodată că sunt forțat.

S.C.: Când erai la școala elementară sau la liceu, ai făcut practică la magazinul tatălui tău?

P.F.: Aceasta este o întreprindere de familie și când aveam vacanță ajutam foarte mult, ba chiar uneori și în timpul săptămânii, după școală, mergeam cu bicicleta și făceam tot felul de treburi, livram mărfuri la diferiți - nu la clienți, dar mergeam și ridicam ceva pietre pretioase de undeva, sau mergeam la argintar. Am fost un mic băiat de alergătură, la început.

S.C.: Când s-a fondat firma aceasta?

P.F.: În 1930. Aici, la aceeași adresă, pe Sveavägen nr. 33. Bunicul meu dinspre tată a mai avut încă alte două buticuri, așadar trei buticuri în total: una se afla pe panta de la Götgatan, alta se afla pe Drottninggatan. Când tatăl meu a preluat întreprinderea în 1970, a hotărât să facă un butik mai mare pe Sveavägen și să le închidă pe celelalte două.

S.C.: Pe firmă scrie că sunteți giuvaergii curții regale. Ce înseamnă aceasta?

P.F.: Întreprinderea a primit titlul acesta în 1956. Titlul acesta se primea pe vremea aceea de la Curte, datorită faptului că livrai mărfuri la Curte. Azi, livrările noastre la Curte sunt destul de puține. Noi nu livrăm nimic Regelui și Reginei, dar Curtea este mai mare decât aceștia doi: mai sunt prințesa Lillian, prințul Bertil, care acum este decedat, Sigvard

Peter Fahlström, actualul proprietar al firmei:
"Gunnar Fahlström S.A"

Bernatote - am colaborat mulți, mulți ani împreună. Așa că aceasta este relația noastră față de Curte azi. Nu pot să spun că suntem mai buni decât alte firme de bijuterii suedeze, dar este o marcă seriozității și a tradiției în întreprindere, o dovadă că am existat o perioadă mai lungă de timp și că este vorba despre o întreprindere serioasă - eu cred absolut că titlul respectiv contribuie la aceasta, și chiar sper acest lucru. Pot, de fapt, să spun că un timp mi-a fost teamă că acest titlu de "giuvaergiu al Curții" s-ar simți prea rigid și puțin prea tradițional, că de aceea nu am avea un public mai tânăr din cauza aceasta, ci că l-am speria pe acesta pentru că ar fi mai scump aici doar pentru că este vorba despre "giuvaergiu al Curții". Dar am ales, totuși, să păstrez emblema cu titlul, deoarece este totuși un semn de seriozitate și tradiție.

S.C.: Când am mai stat de vorbă cu alți giuvaergii suedezi, ei spuneau că acum este destul de greu de

Colier din perle de culura, cu un pandantiv-încuietore, din aur alb cu un smarald de 21,40 ct, înconjurat de briliante, 3,05 ct. Pandantivul se poate scoate și folosi singur, sau ca broșe. A fost executat în atelierul firmei "Gunnar Fahlström S.A".

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

produs giuvaeruri proprii, pentru că prețurile sunt foarte mari și pentru că sunt destul de puțini cei care au bani să comande modele proprii.

P.F.: Mie nu-mi place să vorbesc în termeni de clase sociale, dar cercul nostru de clienți este format din pătura cea mai înaltă a clasei de mijloc și clasa înaltă, lucrul acesta nu se poate nega. Când am preluat întreprinderea aceasta în 1996, m-am hotărât să renovez atelierul, să evidențiez și mai mult munca manuală decât o făcuse tatăl meu. Tatăl meu avea foarte mulți furnizori, ceea ce făcea ca firma Gunnar Fahlström să fie pe vremea aceea mai mult o casă de comerț: se cumpărau produse, care apoi se vindeau. Eu nu am vrut să am așa ceva, ci eu am renovat atelierul cu foarte mulți bani - am acum patru lucrători care muncesc acolo sus, și vreau să producem propria noastră colecție și podoabe proprii cu un design unic și, printre altele, cu calități unice. Aceasta face să putem lua mai mulți bani, să putem câștiga mai bine, și ca fiecare lucru să fie unic. Lucrul acesta este important pentru client, căci atunci când plătești, de exemplu, 80.000 de coroane pentru un inel, acela să nu se poată vedea și la soția vecinului, ci să fie unic. Uneori avem lucruri gata făcute, așa că atunci cumperi un inel gata făcut care este unic. Dacă ne uităm la cifrele noastre de afaceri care arată cum merge întreprinderea, vedem că merge mai bine acum decât înainte, când era o casă de comerț. Aceasta este un semn că azi există o bază de cumpărători, există oameni cu bani care sunt interesați să li se producă podoabe cu caracter propriu. Din păcate, în societate este așa că săracii devin tot mai săraci, iar bogații tot mai bogați. Este tragic că este așa, dar aceasta face ca baza noastră de cumpărători să crească de la an la an, există tot mai mulți oameni cu mulți bani.

S.C.: Suedezii au ca principiu de viață: "Să nu crezi că ești cineva" și "Să fim exact la fel ca toți ceilalți, ș.a.a.md. Cum se oglindește acest aspect moral în producerea giuvaerurilor?

P.F.: Este de la sine înțeles că aceasta se oglindește într-o oarecare sobrietate în felul în care sunt făcute lucrurile. În schimb, eu cred că a avut loc o oarecare schimbare în ultimii ani. Nu mai este la fel de urât în Suedia să ai un automobil elegant, să conduci un Mercedes și nici să porți să porți podoabe, ci este mai acceptat azi să fii bogat, sau să arăți că ai bani. Există un mare grup de oameni care se interesează de giuvaeruri, care vor să-și producă propriile podoabe mai de calitate. Dar este foarte exact ceea ce spui tu, că în Suedia a fost puțin cam urât să arăți că ai bani. Dar acesta este o atitudine care ține de cultură și dacă comparăm Germania, Italia, Spania și Suedia, vedem că au mai multe podoabe și se poartă mai multe podoabe pe Continent decât în Suedia. Nu putem decât să sperăm că va avea loc o schimbare, dar eu consider că acest lucru s-a și întâmplat.

S.C.: Femeile suedeze preferă să le aibe bijuterii mai simple, sau ca cele de tip italian?

P.F.: Aceasta este o întrebare pe care o consider foarte interesantă. Căci, atunci când producem podoabe, clientul întreabă adesea: "Este modelul acesta atemporal? Vor putea nepoții mei să-l poarte?" Lumea se gândește departe în timp, se teme de ceva care are prea mult design, mai ales dacă este ceva foarte scump. Lucrul acesta este foarte obișnuit. În timp ce în Italia, dacă inelul acesta este frumos timp de cinci ani, atunci se simte bucuros, căci pe urmă îl topește și face unul nou. Este vorba despre ce spunem mai înainte, diferența